

49 И ꙗкогато оше говорѣше, идва нѣкой
си отъ начальникъ-тъ на съборище-то, и
казува му: Дщеря ти умрѣ, не труди
50 учитель-тъ. А Іисусъ като чу, отговори
му, и рече: Не бой ся; тъкмо вѣрувай,
51 и ще ся избави. И когато влѣзе въ къщи,
не остави никого да влѣзе, освѣнь Петра
и Іакова и Іоанна, и бащъ-тъх на моми-
52 чето-то и майкъ-тъх. И плачехъ всицы и
оплакувахъ го. А той рече: Не плачѣте:
53 не е умрѣло, ꙗко спи. И присмивахъ му
54 ся, понеже знаехъ че е умрѣло. Но той
испѣди на вѣнь всицы-тъ, и хванъ го
за рѣкъ-тъх и извика, и рече: Момиче,
55 ꙗстани. И повържъ ся духъ-тъ му, и ста-
нѣхъ на часъ-тъ; и повелѣ да му даждѣтъ
56 да яде. И удивихъ ся родители-тъ му;
ꙗко той имъ повелѣ да не кажѣтъ никому
това що станѣхъ.

ГЛАВА 9.

1 И като ꙗсвика дванадесеть-тъ свои уче-
ници, даде имъ силѣ и властъ надъ вси-
къ-тъ бѣсове, и да исцѣляватъ болести.
2 И ꙗко проводѣ ги да проповѣдуватъ царство-
3 то Божіе, и да исцѣляватъ болны-тъ. И
рече имъ: Не ꙗко носѣте нищо за въ пѣтъ,
ни тоягъ, ни тържикъ, ни хлѣбъ, ни сре-
4 бро, нито по двѣ дрехы да имате. И ꙗко
коѣто къщѣхъ влѣзете, тамо сѣдѣте, и отъ
5 тамо избѣзуйте на ꙗкѣ. И ꙗкоито не
вы прииматъ, когато излѣзвате отъ онзи
градъ, ꙗко отърсѣте и прахъ-тъ отъ нозѣ-тъ
6 си за свидѣтелство противъ тѣхъ. И ꙗко
ꙗко избѣзохъ и ходѣхъ отъ село на село,
та проповѣдувахъ евангеліе-то и исцѣля-
вахъ на всякъдѣ.
7 И ꙗко Иродъ четверовластникъ всичко
що бываше отъ него; и въ недоумѣніе
бѣ, защото нѣкой казувахъ че Іоаннъ е
8 възкрѣснѣлъ отъ мъртвы-тъх; Пакъ дру-
гы, че Ілія ся е явилъ; а други че единъ
отъ старовѣмны-тъх пророцы е възкрѣ-
9 снѣлъ. И рече Иродъ: Іоанна азъ посѣ-
кохъ; но кой е тойзи за когото азъ такъ
вызи нѣща слушахъ? ꙗко и искаше да го
види.
10 И като ся ꙗвърихъхъ апостоли-тъ при
Іисуса, исприказахъ му все що бѣхъ сто-
рици, ꙗко той ги зѣ при себе си и оттегли
ся на странѣхъ въ едно пусто мѣсто на
11 градъ-тъх нарицаемый Вивсаида. А наро-
ди-тъх като разбрахъ, подирихъ го; и той
ги пріе, и говорѣше имъ за царство-то
Божіе, и които имахъ потрѣбъ за исцѣ-
12 лѣваніе, исцѣляваше ги. ꙗко и день-тъ на-

чнѣхъ да прѣваля; и пристѣпихъ дванаде-
сеть-тъх и рекохъ му: Распущени народъ-тъх,
за да идѣтъ по околни-тъх села и колибы,
да пошуватъ, и да намѣчатъ хранѣхъ; за-
13 щото тука смышъ въ пусто мѣсто. А той
имъ рече: Дайте имъ вы да идѣтъ. А тѣ
рекохъ: Ный нѣмамы повече отъ петъ
хлѣба и двѣ рыбы, освѣнь ако бы да я-
демъ ный и да купимъ яденіе за вси-
14 кый-тъ тойзи народъ. Защото бѣхъ до
петъ хлѣды мѣжѣ. И рече на ученицы-
тъх си: Турѣте ги да насѣдѣтъ на купове
15 по петдесетъ. И сторихъ така, и турихъ
16 всицы-тъх да насѣдѣтъ. А той зѣ петъ-тъх
хлѣба и двѣ-тъх рыбы, погледнѣхъ на небе-
то, и благослови ги, и ги расучи, и да-
ваше на ученицы-тъх си да сложѣтъ прѣдъ
17 народъ-тъх. И ядохъ и насытихъ ся вси-
кы, и дигнахъ това що изостанѣхъ отъ у-
крухы-тъх, дванадесеть коша.

18 И ꙗкогато той ся моляше на самѣ, съ
него бѣхъ ученицы-тъх му; и ги попыта
и рече: Кого мя казува народъ-тъх че съмъ?
19 А тѣ отговорихъ и рекохъ: Едины казу-
ватъ че си ꙗко Іоаннъ Кръститель: а други
Ілія; други пакъ че е възкрѣснѣлъ нѣкой
20 отъ старовѣмны-тъх пророцы. И рече
имъ: А вы кого мя казываете че съмъ?
ꙗко Отговори Петръ и рече: Христосъ Божій.
21 А ꙗко той имъ запрѣти строго и повелѣ да
22 не кажѣтъ това никому. И каза че Сынъ
человѣческый ꙗко трѣбѣва много да пострада
и да бѣде отхвърленъ отъ старѣйшины-тъх
и первосвященники-тъх и книжники-тъх,
и убитъ да бѣде и въ третій-тъх день да
возкрѣсне.

23 ꙗко Казуваше оше на всицы: Ако ище
нѣкой да дойде вслѣдъ мене, нека ся от-
рече отъ себе си, и нека носи кръсть-тъх
24 си всякой день, и нека мя слѣдува. За-
щото който ище да спасе животъ-тъх си,
ще го изгуби; и който изгуби животъ-тъх
25 си заради мене, той ще го спасе. Защото
ꙗко какъко ся ползува человекъ, ако спечали
всичкый-тъх свѣтъ, а погуби или отщети
26 себе си? Защото ꙗко който ся усрами за ме-
не и за думы-тъх ми, за него ще Сынъ
человѣческый да ся усрами, когато дойде
въ своѣхъ-тъх славахъ и съ славы-тъх на Отца
27 и на свѣты-тъх ангелы. И ꙗко казувамъ ви
истинѣхъ: Има нѣкой отъ стоящы-тъх тука,
който нѣма да вкусятъ смъртъ, докѣ не
видѣтъ царство-то Божіе.

28 И ꙗко слѣдъ тѣзи думы минѣхъхъ ся до
осмъ дни, и зѣ съсъ себе си Петра и Іо-
анна и Іакова, и възлѣзе на гора-тъх да
29 ся помоли. И като ся моляше, измѣни ся

ꙗ Мар. 5; 35.

ѡ Іоан. 11; 11, 13.

ѡ Гл. 7; 14. Іоан. 11; 43.

и Мар. 8; 4, 9; 30. Мар. 5; 43.

—

а Мар. 10; 1. Мар. 3; 13. 6; 7.

б Мар. 10; 7. 8. Мар. 6; 12.

Гл. 10; 1, 9.

в Мар. 10; 9. Мар. 6; 8. Гл.

10; 4, 22; 35.

г Мар. 10; 11. Мар. 6; 10.

д Мар. 10; 14.

е Дѣян. 13; 51.

жс Мар. 6; 12.

з Мар. 14; 1. Мар. 6; 14.

и Гл. 23; 8.

і Мар. 6; 30.

к Мар. 14; 13.

л Мар. 14; 15. Мар. 6; 35.

Іоан. 6; 1, 5.

м Мар. 16; 13. Мар. 8; 27.

н Мар. 14; 2. Ст. 7, 8.

о Мар. 16; 16. Іоан. 6; 69.

п Мар. 16; 20.

р Мар. 16; 21. 17; 22.

с Мар. 10; 38. 16; 24. Мар.

8; 34. Гл. 14; 27.

т Мар. 16; 26. Мар. 8; 36.

ѡ Мар. 10; 33. Мар. 8; 38.

2 Тим. 2; 12.

ѡ Мар. 16; 28. Мар. 9; 1.

х Мар. 17; 1. Мар. 9; 2.